

bestämmas af Konungen genom en särskildt utfärdad, offentlig kungjord stadga. Af de två Statsråden utan departement bör en hafva förvaltad civil beställning.

Om remiss till Koustitutions-Utskottet anhålles vördsamligen.

Stockholm den 27 Januari 1868.

David von Schulzenheim.

N:o 162.

Af Herr Ola Lason: Angående förändringar uti Kongl. Förordningen den 24 September 1861, angående vårdnaden å förmynderskap.

Genast efter utfärdandet af Kongl. Förordningen den 24 September 1861 angående vårdnaden å förmynderskap erfor man, att den Kongl. Förordningen var i många afseenden bristfällig, ehuru medgifvas måste, att lagstiftaren sökt på hvarjehanda sätt bevara myndlings rätt. Det verksamaste medlet i detta hänseende är kanhända den granskning af förmyndare-räkningen, som skall verkställas af utsedde gode män eller kommunalnämnd, derföre jemväl en ganska god ersättning är vorden bestämd; men just derföre har man ock grundadt anspråk på att granskningen sker grundligt och att gode män eller nämnden utan alla konsiderationer fullgör detta uppdrag och åliggande. Likväl förefinnas många exempel, att så icke sker. och den Kongl. Förordningen är i det afseendet högst ofullständig, att förmyndaren blott erhåller bevis å lemnadt utdrag af förmyndare-räkningen, att räkningen blifvit till gode män eller nämnden aflemnad. Men granskningen af räkningen kan ske efteråt och just derföre kanhända aldrig ske.

Jag anser derföre, att det i 4:de § af Kongl. Förordningen omnämnda bevis icke måtte lemnas förr än granskning skett, och att gode män eller nämnd, som ådagalägger vårdslöshet vid granskningen, eller densamma alldeles underlåter, bör ersätta myndling den förlust, som härigenom kan uppkomma, hvilket dock bör vara beroende på Rättens pröfning.

I afseende på reglementariska föreskrifter i den Kongl. Förordningen, torde med skäl kunna påyrkas det tillägg till 4:de §:n, att, då förmynderskap upphör af annan anledning, än att förmyndare varder af Rätten entledigad, han derom skall göra anmälan å samma tid, som han bort till domaren inlemna utdrag af förmyndareräkningen.

»Då jag tror mig veta, att andra förslag till ändringar i nämnda Kongl. Förordning till Riksdagen inkomma, anser jag

icke nödigt att framställa något förslag till de särskilda paragrafernas förändrade formulering, utan öfverlemnar sådant till Lag-Utskottets upplysta ompröfvande.»

Om remiss till nämnda Utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1868.

Ola Lasson.

N:o 163.

Af Herr Peter Petersson: Angående indragning af Krigshofrätten samt om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med hemställan om öfverflyttning till öfriga Hofrätter af de vid Krigshofrätten handlagda mål.

Vid en tidpunkt, då hvar och en sträfvar att förenkla statsmaskinen, så att dess gång må blifva lättare och jemnare, torde följande förslag böra förtjena Riksdagens uppmärksamhet.

Bland de institutioner, som utan olägenhet kunna borttagas, är Kongl. Krigshofrätten.

Ehuru denna domstol räknar sina anor från vår store Gustaf Adolph, torde den likväl numera, sedan förändrade förhållanden inträdt, ej mer vara erforderlig. Genom nådigt Bref af den 5 Juni 1630, eller kort innan den store Konungen anträdde sin krigarefärd till Tyskland, inrättades här i Stockholm en krigsrätt, som skulle sammanträda tvänne gånger om året, 6 veckor hvardera gången.

Bland annat heter det uti detta nådiga Bref: »Uti förstone och till dess oss gifver lägenhet till att låta föreskrifva samma Krigsrätt någon ordinarie eller preces, vele vi, att den uti alla förefallande rättegångar skulle följa och observera Sveriges beskrifna Lag och Statuter, så ock Krigsartiklarne och Gårdsrätterna, såsom och den Instruktion vi våre Öfverstar gifvit hafve och alle saker derefter afdöma och åtskilja.»

Några år sednare, eller 1636, blef Krigsrätten en afdelning af Krigs-kollegium, hvilket fortfor till 1683, eller under en tidrymd af 47 år, då vårt gamla Sverige var inveckladt i stora utländska krig. Sistnämnda år, eller 1683, inrättades, genom Kongl. Förordningen af den 2 Mars, en General-krigsrätt, med Fältmarskalken eller någon Generalsperson till ordförande. Under tiden från 1774 till 1791 voro hithörande ärenden ånyo öfverflyttade till Krigs-kollegium; men genom Kongl. Kungörelsen den 14 Mars 1791 inrättades en enda och allmän Öfverdomstol för krigsmagten till lands och sjös, under benämning Kongl. Maj:ts Krigshofrätt, som